

תת"ע 7027/02/14 - אלאסד נורדין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשקלון

תת"ע 7027-02-14 מדינת ישראל נ' אלאסד נורדין
תיק חיצוני: 30250317127

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רבקה שורץ
מבקשים	אלאסד נורדין
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לבטול פסק דין אשר ניתן בהעדר כדן ביום 26.3.14 .

התביעה מתנגדת לבקשה.

הדוח המהווה הזמנה לדין נמסר לידי המבקש אך הוא בחר שלא להתייצב לדין.

לא הוגשה בקשה מתאימה לדחיית מועד מבעוד מועד.

אי התייצבות רואים כהודייה בעובדות.

בנסיבות ובשים לב להוראת סעיף 240 לחסד"פ ועמדת בית המשפט העליון בהתייחס לתכלית שבבסיס ההוראה נשפט ב הנאשם בהעדר. [ענין: רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מ"י, הרכב: הש' א. ברק, הש' ת. אור, הש' א. מצא, (2.10.03)].

נטען בבקשה כי המבקש סמך על עו"ד שיטפל בתיק אך זה הכזיב. לא צורף תצהיר מטעם אותו עו"ד.

כשמועלית טענה כלפי עמית למקצוע, ראוי היה לבקש את תגובתו של עורך הדין האחר ולצרף תצהיר מתאים כך על פי פסיקת בית המשפט העליון [ענין: ע"פ 1385/06 פלוני נ' מ"י, הרכב הש': א. פרוקצ'יה, א. רובינשטיין, י. דנצינגר, 6.4.09].

טוען המבקש כי לא ידע על גורל ההליך עד לאחרונה.

אם הכתובת שצוינה בדוח אינה עדכנית על המבקש החובה לעדכן אותה ברשומות. בטענתו

יתר על כן אם אכן העביר המבקש את התיק לטיפול עו"ד, ראוי היה כי יתחקה אחר גורל הטיפול ולא "יקפא על שמריו" ויזכר בו בחלוף למעלה משנתיים.

גם לגופו של ענין אין הגנה.

המצוין בבקשה אינו עונה לדרישות בית המשפט העליון לצורך הנעת ההליך הפלילי מחדש.

עסקינן בעבירה של נהיגה בשכרות כאשר בגופו של המבקש נמצא ריכוז של 540 מיקרוגרם אלכוהול לליטר אויר נשום. רף החריגה מרף האכיפה לעבירה גבוה. שיכרות היא עבירה חמורה ומהווה סיכון לציבור המשתמשים בדרך.

בית המשפט העליון הביע עמדתו בסוגיה בצורה שאיננה משתמעת לשתי פנים כי סעיף 240 כולל הגדרה סגורה וברורה של העבירות עליהן הוא חל, ואין ליצור אבחנה שאינה מצויה בלשון החוק בין "עבירות קלות" ל"עבירות חמורות" (עיין: רע"פ 3507/11 ימין נ' מ"י, הש' ס. ג'ובראן, **30.6.11**).

בית המשפט העליון הבהיר לא אחת, כי גם כשעסקינן בעבירה חמורה כמו עבירה של נהיגה בשכרות ניתן לשפוט בהעדר ואין בעונש הפסילה כדי להצדיק בטול פסק הדין.

[עיין: רע"פ 5146/09 יהונתן שרעבי נ' מ"י, הש' ס. ג'ובראן, **5.5.09**, רע"פ 8333/09 פיראס חביבי נ' מ"י, הש' א. לוי, **25.10.09**, רע"פ 3910/11 סימון ספיאשוילי נ' מ"י, הש' ס. ג'ובראן, **30.5.11**, רע"פ 4047/11 לייני נ' מ"י, הש' ס. ג'ובראן, **4.7.11**, רע"פ 4955/11 קרסניק נ' מ"י, הש' ס. ג'ובראן, **14.7.11**, רע"פ 4340/12 יצחק איבגי נ' מ"י, הש' מ. נאור, **3.6.12**, רע"פ 85/14 דימיטרי קונקוב נ' מ"י, הש' ח. מלצר (**11.2.14**).]

זכותו של נאשם ליומו בבית המשפט איננה אבסולוטית ומולה עומדים זכויות ואינטרסים נוגדים ובית המשפט מופקד על האיזון (עיין: רע"פ 3910/11 סימון ספיאשוילי נ' מ"י, הש' ס. ג'ובראן, **30.5.11**).

העונש שנגזר הולם את חומרת העבירה והשכרות הגבוהה.

אין עיוות דין.

הבקשה נדחת.

לפנים משורת הדין, הקנס המקורי ישולם ב 2 תשלומים ראשון תוך 60 יום.

ניתנה היום, י"ד אייר תשע"ו, 22 מאי 2016, בהעדר הצדדים.